

מ"ת 33197/01/14 - מדינת ישראל נגד ע.ז.

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
מ"ת 33197-01-14 מדינת ישראל נ' ז'(עציר)
בפני כב' השופט נסר אבו טהה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רותם צריקר - קובי
נגד
ע.ז. (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עודד מורנו

27 ינואר 2014

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו על רקע כתב האישום המייחס לו לכאורה, ביצוע עבירות של ייבוא נשק, החזקת נשק, נשיאה והובלת נשק.
2. כתב האישום בתמצית - נטען, כי סמוך לחודש יוני 2013, החל המשיב לתכנן לייבא ארצה נשק - אקדח מסוג גלוק מארה"ב. לשם כך יצר המשיב קשר באמצעות אתר אינטרנטי, עם אדם מארה"ב שזהותו אינה ידועה למאשימה (להלן: "המוכר"), וסיכם עימו, לקנות ממנו אקדח מסוג גלוק (להלן: "האקדח") תמורת \$1,550, אשר יעבירם דרך חשבון האינטרנט. בסופו של יום, בתאריך 07.01.2014, התייצב המשיב בסניף הדואר בקניון שאול המלך וקיבל לידיו חבילת דואר שהכילה חלקי האקדח (צינה, קנה, קפיץ מחזיר של אקדח חצי אוטומט גלוק). המשיב נעצר בסמוך לאחר מכן כאשר חלקי האקדח היו מוסלקים ברכבו.
3. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה וכן קיומה של עילת מעצר, נותר אפוא לבחון בהתאם למצוות המחוקק בסעיף 21 ב' לחסד"פ, אם ניתן להשיג את תכלית המעצר באמצעות החלופה שהוצגה על ידי הסנגור - בדמות מעצר בית בבית הוריו בבאר-שבע, בפיקוח ההורים ואחותו, הגב' א..
4. תסקיר שירות המבחן -

מהתסקיר עולה, כי המשיב בן 38, רווק, טרם מעצרו התגורר בשלוש השנים האחרונות בבית הוריו בבאר שבע, ועבד מחודש ספטמבר 2013 בחברת "הוט" כנציג מכירות. המשיב עלה ארצה עם משפחתו בשנת 1985 בהיותו בן 9 מאיראן, סיים 12 שנות לימוד. שירת שירות צבאי מלא כתברואן.

בהמשך למד תואר ראשון במנהל עסקים באוניברסיטה בארה"ב באמצעות האינטרנט. משפחת מוצאו מונה זוג הורים ושלושה אחים.

אשר לשימוש בחומרים - לדברי המשיב בפני שירות המבחן, בגיל 16 החל לעשות שימוש בחשיש באופן תדיר, אולם בגיל 32 חדל לעשות שימוש באופן עצמי והשתלב במעקב טיפולי פסיכיאטרי, על רקע הפרעות דיכאון.

אשר לתנאי מעצרו - השירות התרשם שהמשיב מגיב באופן מותאם לסיטואציה ללא קשיים חריגים, המשיב שלל מחשבות או כוונות אובדניות. שירות המבחן התרשם כי הצהרתו באשר לויתור בפגיעה עצמית, הינה אמירה חיצונית, וכי ברגע שיחזור לשגרה המשיב עלול לבצע ניסיונות לפגיעה עצמית. עוד מתרשם השירות כי, המשיב בעל יכולות תכנון גבוהות, אשר פועל באופן אובססיבי להשגת מטרותיו לסיפוק צרכיו ולקידום מהלכים הנדפסים כלגיטימיים, מבלי יכולת לשקול מחדש החלטותיו ותוצאותיהם.

אשר להערכת המסוכנות - מתרשם השירות, מאדם שאינו בעל מערכת ערכים שולית, אלא אדם בעל קשיים רגשיים קשים, ועל כן, מתרשם השירות מקיומה של רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות פורצת גבולות.

אשר לחלופה שנבחנה - בדמות מעצר בית, בבית הוריו, בבאר שבע (להלן: "מקום החלופה"), ובפיקוחם וכן בפיקוח אחותו הגב' א. (להלן: "הערבים המפקחים"). עולה ששירות המבחן נפגש איתם, והתרשם ממשפחה אשר מביעה דאגה ואכפתיות למצבו של המשיב והחשש מפני הדרדרות במצבו הרגשי והנפשי במעצר. השירות מתרשם, שבני משפחתו מתקשים להוות גורם מכיל ומעורב בחייו, על אף התמיכה הפיזית שהעניקו למשיב לאורך השנים, התקשו לענות על צרכיו הרגשיים, לרבות תחושת ביטחון ושייכות.

לסיכום, שירות המבחן סבור כי אין בחלופה המוצעת כדי לצמצם רמת סיכון להישנות התנהגות פורצת חוק, ובעיקר בשל הרושם כי המשיב מתקשה לראות בהוריו גורמים סמכותיים עבורו.

5. הוריו של המשיב, ואחותו הגב' א., התייצבו בפניו והביעו את נכונותם והסכמתם לשמש חלופת מעצר עבור המשיב ולפקח עליו לסירוגין. עוד מסרו כי, תקופת המעצר בה היה נתון המשיב, לרבות המעשה המיוחס בכתב האישום, חידדו להם את הצורך לתת מענה לבעיותיו ולצרכיו של המשיב כהורים כלפיו. בני משפחת המשיב, הותירו רושם מאוד חיובי של אנשים נורמטיביים, בוגרים, אחראים, המבינים את משמעות האחריות שנוטלים על עצמם כערבים וכמפקחים עבור המשיב. עוד נמסר, כי נתקו את שירות האינטרנט בביתם.

6. בעניינו של המשיב התקבלה חוות דעת פסיכיאטרית, ממנה עולה, כי המשיב אינו לוקה במחלת נפש פסיכוטית. קרוב לוודאי, כי קיימת הפרעה אפקטיבית, יתכן דו-קוטבית, הפרעה כפייתית. שיפוט ותובנה למצבו שמורים, כשיר לעמוד לדין, אחראי למעשיו. אין צורך באשפוז, מומלץ להמשיך טיפול מרפאתי.
7. המשיב לאחר שקבל את רשות בית המשפט, ביקש לומר: "כמו שהבטחתי בדבריי, אני לא אפגע בעצמי, ולא אעשה שום דבר שפוגע בי או במשפחתי או באחרים, אחזק את הקשר עם המשפחה שלי, ואשתף אותם יותר במה שקורה לי. זו הפעם הראשונה שלי במעצר, החוויה הזו הייתה הכי משמעותית בחיי, יצאתי משם עם תובנות מאוד רציניות...".
8. ב"כ המשיב עתר להורות על שחרורו של המשיב לחלופה שלא הומלצה על ידי שירות המבחן. אם כי, נבחנה על ידי בית המשפט והותירה רושם חיובי. ב"כ המשיב עמד על היעדר מסוכנות מצד המשיב לשלום הציבור וביטחונו, בשים לב למטרה שלשמה נועד הנשק. אשר למסוכנות של המשיב כלפי עצמו, נטען כי, מסוכנות זו חלפה והייתה תוצאה של דיכאון. לעניין זה הפנה הסנגור לחוות הדעת הפסיכיאטרית, שהתרשם כי המשיב כיום שולל כוונה אובדנית, לא זקוק לאשפוז פסיכיאטרי אלא מומלץ מעקב מרפאתי. עוד עמת ב"כ המשיב על עברו הנקי של המשיב, וכן על התגייסותם של בני המשפחה לסייע לו.
9. באת-כוח המבקשת מנגד, עתרה להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים, שכן מהמשיב נשקפת חזקת מסוכנות סטטוטורית, בשים לב לסוג העבירה המיוחסת. עוד נטען, כי המשיב יבא מארה"ב לישראל נשק במטרה לפגוע בעצמו. עוד לעניין המסוכנות, הפנתה לתסקיר שירות המבחן, שם מתרשם שירות המבחן מקיומה של רמת סיכון גבוהה. אשר לחלופה שהוצעה נטען, כי לא הומלצה על ידי שירות המבחן, שכן אין בה כדי לאיין את רמת הסיכון הנשקפת מהמשיב כלפי עצמו.
10. על רקע המתואר לעיל, ולאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים, וכן עיינתי בתסקיר שירות המבחן, ונתתי הזדמנות לבאי כוח הצדדים לחקור את הערבים נשוא החלופה, וכן עיינתי בחוות הדעת הפסיכיאטרית שגובשה בעניינו של המשיב, והקשבתי לדברי המשיב עצמו שביקש את רשות בית המשפט לומר את אשר על ליבו, ולא בלי התלבטות, הגעתי לכלל מסקנה, שיש בחלופה שהוצגה ונבחנה בבית המשפט, כדי לצמצם את רמת המסוכנות הנשקפת מצד המשיב בצורה משמעותית כלפי הציבור, בשים לב לסוג העבירה המיוחסת, ובאופן הולם את רמת המסוכנות הקונקרטיית כלפי עצמו, וזאת מבלי לגרוע מן ההערכה בתסקיר שירות המבחן לעבודתו המקצועית והחשובה של השירות. בסופו של יום, מדובר בהמלצה בלבד וכי בית המשפט עצמאי בהפעלת שיקול דעתו. דומני, כי ניתן להתנות את השחרור לחלופת מעצר בכך שהמשיב ימשיך להיות תחת מעקב פסיכיאטרי בו היה נתון בעבר, וכי המשפחה תלווה אותו ככל שידרש. אף אם לא יהיה בכך כדי לאיין את הסיכון, יהיה בכך כדי להפחיתו. בית המשפט העליון התייחס למבחן הנדרש בשחרור לחלופה בבש"פ 7206/10 וציין "**חלופת מעצר איננה נועדת אלא ליצור רמה סבירה של ביטחון, להבדיל מוודאות, להשגת מטרות המעצר בדרך אחרת**".

בנוסף, דבריו של המשיב בפניו כמצוין לעיל, לרבות דברי בני משפחתו, התגייסותם לסייע לו, לצד התרשמות הפסיכיאטר, שאין צורך באשפוזו של המשיב, אלא מומלץ מעקב אמבולטורי, יש באלה כדי להטות את הכף לעבר שחרור לחלופה המוצעת.

המשיב בן 38, ללא רבב בעברו, עובר למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי שכלל לימודים תיכוניים, שירות צבאי מלא, לימודים אקדמאיים, עבד לסירוגין במקומות תעסוקה שונים.

11. המשיב נתון במעצר לראשונה בחייו כחודש ימים. התרשמותי מדבריו, כי חוויית המעצר חידדה עבורו תובנות חדשות חיוביות להמשך ניהול אורח חיים נורמטיבי והקמת משפחה. כך התרשמותי גם מהוריו של המשיב שנחשפו למצוקותיו ולצורך במתן מענה הולם לצרכיו ולרגשותיו.

12. מכל האמור לעיל, הנני מורה על שחרורו של המשיב בתנאי הערובה הבאים:

- א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכתובת הוריו באר-שבע, תחת פיקוחם וכן פיקוח אחותו, הגב' א., ואחיו א., לסירוגין.
- ב. אזוק אלקטרוני.
- ג. הפקדה כספית על סך 10,000 ₪.
- ד. חתימת ערבות עצמית על סך 30,000 ₪.
- ה. כל אחד מהערבים יחתום ערבות צד ג' על סך 50,000 ₪.
- ו. המשיב ילווה לדיונים שייקבעו בעניינו בליווי אחד הערבים.
- ז. המשיב ילווה למעקב פסיכיאטרי מרפאתי ככל שיוזמן בליווי אחד הערבים.

עותק ההחלטה ישלח למפקח על האזוק האלקטרוני.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ד, 27/01/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 4

החלטה

מורה על עיכוב החלטתי ל-48 שעות.

ניתן להחל במתן הערבויות.

ב"כ המבקשת תעשה מאמץ להודיע דבר החלטתה עוד היום. השעה כעת 15:45.

ניתנה והודעה היום כ"ו שבט תשע"ד, 27/01/2014 במעמד הנוכחים.

נסר אבו טהה, שופט